

Երկուշաբթի, 24 Սեպտեմբեր, 20 12

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, քոր ինձ իմաստութիւն զբարիս խորիել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 62

ԱՍՏՈՒԱԾ Է՛ ՓՐԿԻՉԸ ԵՒ ԱՊԱԻԷՆԸ

Միայն Աստուծոյ ինչպէս հանգիստ կը գտնուի. անկէ կու գայ փրկութիւնս: Միայն ան է ապաստանս եւ փրկութիւնս, ան է իմ ապաւենս, բնաւ պիտի չսասանիմ: Անոր վարահեցէք միշտ, ո՛վ ժողովուրդ, անոր դիմաց պարպեցէք ձեր սիրտը. Աստուծոյ է մեր ապաւենը: Բոլոր մարդիկ շունչ մըն են պարզապէս. ռամիկ թէ ազնուական՝ խաբկանք են, ուիշ ոչինչ. կշիռքի մէջ որ դրուին՝ միասնաբար ոչինչէն ալ նուազ են: Հարստահարութեան մի՛ ապաւինիք, յափշտակուած բաներով մի՛ հպարտանաք. նոյնիսկ եթէ ձեր հարստութիւնը բազմապատիկ ըլլայ, ձեր սիրտը անոր չըլլայ որ կապէք: Աստուծոյ ինչ յայտարարեց, եւ քանիցս եւ լսեցի՝ թէ զօրութիւնը Աստուծոյ կը պարկանի: Այո՛, ո՛վ Տէր, ողորմութիւնն ալ քուկդ է, որովհետեւ իւրաքանչիւրին կը հապուցանես իր գործերուն համաձայն:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխատիս խաղաղութիւն:
Եւ հիւանդաց բժշկութիւն, մեղքեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուծոյ հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ԱՂՈԹՔ

Սիրով ընդունէ, Տէր Աստուծոյ հօր,
դառնացածիս աղաչանքը, գթութեամբ մօտեցիր ամօթահարիս:
Փարատէ՛, Ամենապարգեւ, ամօթի տիրութիւններս.
վերցո՛ւր վրայէս, ով Ողորմած, անտանելի ծանրութիւններս.
հեռացո՛ւր ինձմէ, ով Ամենահնար, մահացու սովորութիւններս:
Անունովդ տեառնագրէ լուսամուտը երդիքիս. ձեռքովդ պահպանէ առաստաղը տունիս.
արիւնիդ նշանը դիր սեմին վրայ սենեակիս, խաչիդ նշանը դիր ճամբուն վրայ աղօթողիս:
Որպէսզի երբ իմ ծանր բունէս արթննամ, ամենագգաստ արթնութեամբ,
հոգիով նորոգուած եւ զուարթութեամբ բու դիմացդ կանգնիմ,
հաւատքի բուրումով՝ քեզի ուղղելու համար այս աղօթքներս,
անհատելի փառքի մէջ բնակող ով ամենօրհնեալ Թագաւոր.
Եւ փառաբանող երկնագումար խումբերուն երգակցելով՝
աղօթքներս դէպի երկինք բարձրացնեմ: Ամէն:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻԻԹ
ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՏԹԷՈՍԻ
Գլխ. 24:29-51

ՄԱՐԴՈՒ ՈՐՂԻԻՆ ԳԱՆՈՒՄՆԸ (24:29-35)

Ինչպես կարելի է հասկնալ այս բաժինը: Նիւթակա՞ն, փռառացի՞, թէ փոխաբերական, այլաբանական: Նախ մէկ բան որոշ է, որ Քրիստոսի փրկած մարգարտութիւնները վերջին ժամանակներուն, նաեւ մենք կը գրնենք Հին Կտակարանեան մարգարտութեանց մէջ, օրինակ. Ես 13:9-11, Յով 2:1-2:10, Ամովս 5:20, Բ. Պետր 3:10-13:

Թէն չենք կրնար վերջնական պատասխան փալ այս հասկումին, բայց կարելի է երկու իմաստներով հասկնալ:

ա. Ներկայ աշխարհին բոլոր փեսակի իշխանութեանց վերացումը, եւ Աստուծոյ թագաւորութեան հաստատումը:

բ. Այս աշխարհին մաքրագործումը կրակով, եւ յետոյ Աստուծոյ թագաւորութեան հաստատումը:

Հետաքրքրականօրէն առաջին նշանները ընդհանրապէս երկրաւոր էին, իսկ հիմա արդէն երկնային: Սա կը նշանակէ, որ Աստուծոյ Թագաւորութիւնը հասնելու վրայ է երբ այս մեծ նեղութեան օրերը անցնին, որմէ յետոյ Մարդու Որդիին գալուստի նշանը, որ Խաչի նշանն է: Եզեկիէլ 9:4 «Տիրոջ նշանը»: 4 թղ դարուն Կիւրեղ հայրապետի օրով Երուսաղէմի մէջ եւս երեւցաւ այդ նշանը, որուն փօնը կը նշենք «Երեւման Ս. Խաչի փօն»: Դանիէլ 7:13-14:

Այս նշանը նաեւ պարճառ պիտի դառնայ որ ժողովուրդներ ողբան (Չաք 12:10-14): Ուլքեր են ողբ ու կոծ ընողները: Առաջին հերթին հրեաները խաչելութեան պահուն, եւ յետոյ երկրի բոլոր ազգերը: Երեսութեան թէպէտ ուրախացան, սակայն խորքին մէջ ողբ ու կոծ է, որովհետեւ փրկութեան առիթ մըն է որ կորսնցուցին, ինչպէս էր պարագան Երուսաղէմի կիներուն: Երկրորդ, այս անգամ Մարդու Որդին երբ գայ փառքով եւ զօրութեամբ դարելու աշխարհը: Հետեւաբար, բոլոր անոնք որոնք փրկութիւնը, ընծայուած պատեհութիւնը ներկայ ամբողջ կեանքի ընթացքին մինչեւ Մարդու Որդիին երկրորդ գալուստը երկարող ժամանակամիջոցին մերժեցին, անոնք բոլորը ողբ եւ կոծ պիտի ընեն, փեսակ մը դապապարտութեան վիճակ:

Փողի ձայնը Թագաւորի ներկայութիւնը կամ գալուստը ազդարարող նշանն է, որ նաեւ կը ծառայէ իրեն ենթակայ մարդիկը մէկտեղելու, ինչպէս նաեւ աստուածային երեսումը: Սա կը նշանակէ Մարդու Որդիին գալուստը եւ Արքայութեան գալուստը նոյն հանգումն են, որ նաեւ րեղի պիտի ունենայ ընտրեալներուն առանձնացումը միաներէն:

Թգենին եւ թգենիին կաղկացումը ցոյց կու տայ, որ ժամանակը մօտեցած է, ամռան նշանն է: Ամառը հասունացման եղանակն է, կը նշանակէ աշխարհը, պարմութիւնը կամ մարդկութիւնը հասած է արդէն հասունութեան, իր բարձրակէտին, եւ ինչպէս որ պտուղ մը երբ հասունացած է ալ պէտք չէ ծառին վրայ մնայ, այլ պէտք է քաղուի: Ուրեմն հունձքի ժամանակն է: Այս բոլոր ըստածները պիտի պարահին, որովհետեւ նոյնիմքն Աստուած է յայտնողը, մարդկային յայտնութիւններ չեն:

ՈՉ ՈՔ ԳԻՏԷ ՕՐԸ ԿԱՍ ԺԱՄԸ (24:36-44)

Հետաքրքրականօրէն երկու բառերու գործածութիւնը կայ այսպէտ «Օր» եւ «Ժամ»: «Օր» բացատրութիւնը կապուած է «Տիրոջ Օր» բացատրութեան, այսինքն այն ժամանակաշրջանն է, ուր րեղի պիտի ունենայ Դաւաւստան, բոլոր ժողովուրդներուն, չարութեան վախճանը եւ արդարներուն ազատագրումը, եւ Աստուծոյ թագաւորութեան սկզբնաւորութիւնը: Ուրեմն, Գալուստ, Դաւաւստան, Արքայութիւն նոյն օրուան կապուած են: Այդ Օրը 8-րդ օրն է: Իսկ «Ժամ» բացատրութիւնը կը նշանակէ յարմար ժամանակը:

Իսկ երբ կ'ըսէ «ոչ ալ Որդին» գիտէ այդ օրն ու ժամը: Տարօրինակ կը թուի, սակայն խորքին մէջ այդ արժաւայտութիւնը Քրիստոսի մարդկային պայմաններուն համաձայն եղած արժաւայտութիւնն է: Միւս կողմէ նաեւ, Աստուծոյ կամքն է, որ այս ճշմարտութիւնը օրուան ու ժամուան, չյայտնուի մարդոց: Արովհետեւ բաներ կան որոնք չեն վերաբերիր մեզի: Յիսուս իր մարդեղութեանը մէջ կամաւորաբար կ'անգիտանայ, որպէսզի աշակերտները յաւելեալ կերպով չհետաքրքրուէին: Աստուած ինչ որ կ'ուզէ որ մարդիկ գիտնան արդէն իսկ յայտնած է կամ կը յայտնէ, Բ Օրինաց 28 եւ 29 գլխ, բայց բաներ կան, որ Աստուած չ'ուզէր յայտնել, եւ այդ պարագային մարդը ինք ճիգ պէտք չէ ընէ զայն գիտնալու: Արովհետեւ արիկա մարդս կը շեղեցնէ եւ կ'առաջնորդէ մոլորութեան՝ ծուլութեան, անյոգութեան, ինչպէս նաեւ թուլութեան: Սակայն Քրիստոսի մնայուն կոչն է արթուն եւ պարբաստ եղէք:

Նոյի օրինակը պարբաստ եւ անպարբաստ ըլլալու վիճակներն են: Անպարբաստութիւնը նաեւ անհաւատութիւն եւ անտարբերութիւն կը նշանակէ: Կենցաղային օրինակները ցոյց կու տան թէ մարդիկ առաւելաբար ինչ բաներով կը զբաղին:

Դաշտին մէջ աշխատող այր մարդիկը, իսկ շաղագքի մէջ աշխատողը՝ կինը: Անուիլ եւ ձգուիլ, եթէ երբեք համեմատենք որոմի եւ ուռկանին առակներուն հետ, պիտի փեսնենք որ առնուողները որոմներն են եւ անպէտք ձուկերը, որմէ ետք ընտրեալները: Ուրեմն ձգուիլը փրկութեան հետ կապուած է:

Արթուն մնացէք, որ կը նշանակէ պարբաստ, առաքինի եւ զգաստ կեանք մը ապրիլ: Քրիստոս իրաքանջիւրը կը ներկայացնէ որպէս փրկուիլ: Ուստի գալուստի պահուն, որ գողի պէս պիտի գայ, եթէ մեր ունեցածը զուր երկրաւոր ինքներ են եւ եթէ մեր վստահութիւնը անոնց վրայ դրեր ենք, աշխարհը իր բաժինը պիտի առնէ, եւ Աստուծոյ դիմաց մենք պիտի մնանք մերկ:

ՀԱՄԱՏԱՐԻՍ ԵՒ ԱՆՀԱՄԱՏԱՐԻՍ ԾԱՌԱՆԵՐ (24:45-51)

Խօսքը կը վերաբերի.

1. Քահանայապետներուն, երեցներուն, փարիսեցիներուն, դպիրներուն Օրէնքի ուսուցիչներուն, որոնք պարասխանատուներ կարգուած էին, սակայն հաւատարիմ չեղան:

2. Իսրայէլի ժողովուրդը ինք, միւս ժողովուրդներուն փեսակ մը վերակացութիւնը պիտի ընէր, Աստուծոյ Խօսքը եւ Լոյսը փոխանցելու այդ ժողովուրդներուն, բայց թերացաւ այդ կոչումին մէջ:

3. Առաքեալները նոյնպէս կարգուեցան ծառաներ միւս ծառաներուն արեւնին փալու հոգեւոր կերակուրը:

4. Առաքեալներուն յաջորդները, այսինքն՝ եկեղեցին, եւ եկեղեցոյ մէջ կարգուած պարասխանատուները:

5. Ի վերջոյ, իւրաքանչիւր անհար ունի եւ իրեն փրուած է պարտականութիւնը իր անձին, ընտանիքին, իր շրջապատին մէջ արեւնին փալու հոգեւոր ուրելիքը եւ հոգաբարութիւնը:

Ահա այս բոլորի համար հաշիւ ունինք փալիք Աստուծոյ: Ուրեմն այսօրուան գործը վաղուան չճճճքնք, որպէսզի նաեւ արժանի ըլլանք երանութեան, Աստուծոյ Արքայութեան ժառանգութեան, այլապէս՝ դուրս կրնանք մնալ, հոն ուր լալ եւ ակռաներու կրճարում կայ:

* * *

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ թո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ թո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

